

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Ek/459/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124247458
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Belko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124247458.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Alektum Capital II AG, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, práv. zast.: Hudec s.r.o., so sídlom Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 260; proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E.; v konaní o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 98,90 EUR s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženia trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 5,98 EUR podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 05.03.2024 domáhal od povinného vymoženia 98,90 EUR s príslušenstvom na poklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 7Csp/84/2021 zo dňa 11.04.2022 (ďalej len „exekučný titul“). Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 05.05.2022 a vykonateľnosť dňa 10.05.2022.

2. V časti „F) Trovy exekúcie - oprávnený“ si oprávnený uplatnil nárok na trovy právneho zastúpenia vo výške 58,85 EUR. Z odôvodnenia trov vyplýva nasledovné - za dva polúkony právnej služby spolu s dvakrát režijný paušál a dph v roku 2024.

3. Súd dňa 14.03.2024 vyzval oprávneného, aby v lehote 10 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy opätovne prepočítal trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, pretože súdu vychádzajúc z tarifnej hodnoty vymáhaného plnenia t.j. istiny vo výške 98,90 EUR vyšla suma 52,87 EUR (2 x 8,30 EUR + 2 x 13,73 EUR + 20 % DPH). Výzva súdu bola právnemu zástupcovi oprávneného doručená dňa 21.03.2024, avšak ku dňu vydania tohto uznesenia nebola súdu doručená žiadna odpoveď.

4. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúmava návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

5. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

6. Podľa § 53 ods. 4 prvej vety Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

7. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

8. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

9. Podľa § 199e Exekučného poriadku, Ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

10. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

11. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

12. Súd skúmal predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane správnosti vyčíslenia v návrhu uplatnených trov exekúcie oprávneného v nadväznosti na znenie § 9 až 14 vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e.

13. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, je potrebné uviesť, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, F., G., H., E. a kolektív, 2015, str. 62).

14. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého, ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2012 sp. zn.

17Co/179/2012 , Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.9.2013 sp. zn.14Co/663/2013, Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.3.2013 sp. zn. 7Co/34/2012, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.4.2014 sp. zn. 4Cob/44/2014 a iné). Ustanovenie § 10 ods. 2 výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ustanovení § 10 ods. 2 vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012).

15. Do pozornosti súd dáva tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015, kde dovolací súd skonštatoval, že: „Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok nezaplatenie úrokov z omeškania, ale nárok na zaplatenie istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon.“

16. V danej veci súd zistil, že zo strany oprávneného došlo k nesprávnemu vyčísleniu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní, a preto súd dňa 14.03.2024 oprávneného vyzval, tak ako je to uvedené v bode 3. tohto uznesenia. Výzva súdu bola právnenému zástupcovi oprávneného doručená dňa 21.03.2024, no ten však na ňu ku dňu vydania tohto uznesenia žiadnym spôsobom nereagoval.

17. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia, t.j. istiny v sume 98,90 EUR, predstavuje po prepočítaní výška dôvodne uplatnených trov oprávneného v exekučnom konaní sumu 52,87 EUR (2 x 8,30 EUR + 2 x 13,73 EUR + 20 % DPH). Oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca uplatnenú sumu neprislúcha.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie s Exekučným poriadkom, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 5,98 EUR zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.